

сатъ паритѣ тамъ. Сърбитѣ, както е извѣстно, бѣха ожесточени противъ българското въстание. Прочее отъ Филипа 1отю не излѣзе нищо по тази работа.

Това въстание продължаваше, и по нѣкои мѣста, а особено въ Южна България бѣха се появили тукъ-тамъ други по-малки чети... Азъ, отъ една страна, трѣбваше да го защитавамъ отъ силнитѣ нападки на клѣветническата турскофилска преса, а отъ друга да го укуражавамъ чрѣзъ в. „Народность“. Моето положение бѣше много трудно. Трѣбаше да помѣствамъ сичко въ вѣстника, каквото се пращаше въ редакцията за укуражение и подържание на въстанието, и то сѣ на моя отговорность.

Прѣзъ мѣсець Августъ, дѣдо Блъсковъ учителъ въ Бесарабия, баща на днешний генералъ, Блъсковъ, проводи до редакцията на в. „Народность“ една статия, но по съдържанието си тя бѣше единъ видъ възвание къмъ бесарабскитѣ българи въ Румжния за въстанието, подъ заглавие : *Гласъ на единъ българинъ отъ Бесарабия*, която се обнародва въ брой 38, 1868 год.

Турция, чрѣзъ своя печать, постоянно бомбардираше румжнското правителство съ разни лжи и клѣвети. Отъ страна на турското правителство често имаше протести противъ тайния нашъ комитетъ, че работялъ свободно прѣдъ очитѣ на румжнското правителство, и че органа на комитета „Народность“ явно подстрѣкавалъ българския народъ на въстание. Така по случай на горнята статия, турския министръ, въ единъ день, испратилъ на Братияна два протеста, въ които се оплаквалъ, че българитѣ отъ Бесарабия помѣстили прокламация, за да вървятъ като въстаници въ България.

Тогава Братияну ме повиква въ министерството и ми каза : Ви, като ви питахъ за организиранieto на четата, която премина отъ *Петрушанъ*, не ми казахте истината и ме излъгахте. Тази чета ни хвърли на главата огънь. Ви още въ началото ни обѣщахте, че нѣма да правите нищо, което може да хвърли Румжния въ опасность, обаче ви и тогава ни излъ-